

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Marian Octavian,

în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de către Marian Octavian împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea actului administrativ individual defavorabil, restabilirea în funcția deținută, repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 06 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 3ra-430/24
nr. PIGD 2-22018303-01-3ra-20052024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanțe de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, jud. V. Chisilița
Curtea de Apel Chișinău, jud. V. Negru, E. Palanciuc, I. Dutca

16 septembrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de către Marian Octavian,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,

Gheorghe Stratulat,

Ana Cucerescu, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 08 februarie 2022, Marian Octavian a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției, prin care a solicitat anularea ordinului nr. 55ef. din 04 februarie 2022 „Cu privire la sancționarea disciplinară a șefului adjunct al Secției urmărire penală a Inspectoratului de poliție Botanica al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, comisar Octavian Marian”, ca fiind ilegal; obligarea Inspectoratului General al Poliției să emită actul administrativ individual privind restabilirea în funcția de șef adjunct al Secției urmărire penală a Inspectoratului de poliție Botanica al Direcției de Poliție a mun. Chișinău a Inspectoratului General al Poliției; obligarea Inspectoratului General al Poliției să emită actul administrativ individual privind compensarea diferenței de salariu pe care reclamantul nu l-a primit în legătură cu transferul ilegal la altă muncă; obligarea Inspectoratului General al Poliției să emită actul administrativ individual privind acordarea despăgubirilor, cu titlu de prejudiciu moral, în mărimea unui salariu mediu lunar al reclamantului și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 lei.

2. În motivarea acțiunii Marian Octavian a relatat că prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 55ef. din 04 februarie 2022, a fost sancționat disciplinar cu retrogradarea în funcție, pentru încălcarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, pct. 7 subpct. 19) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2017, faptă manifestată prin neexecutarea ordinelor, dispozițiilor și indicațiilor superiorilor. Pentru realizarea pct. 1 din ordin, a fost numit în funcție de ofițer superior de urmărire penală al Secției urmărire penală a Inspectoratului de poliție Râșcani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău.

3. Reclamantul consideră că ordinul contestat a fost adoptat ilegal și urmează a fi anulat.

4. În ordinul de sancționare disciplinară s-a indicat precum că nu ar fi executat prevederile pct. 2 din Ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 638ef din 30 decembrie 2021, potrivit căruia, în termen de trei zile din momentul aducerii la cunoștință a ordinului, urma să se conformeze cerințelor Ordinului șefului Inspectoratului de poliție Botanica al Direcției

de poliție a mun. Chișinău nr.30/2021 și să preia în scopul exercitării atribuțiilor funcționale biroul nr. 14 din sediul subdiviziunii indicate, cu predarea biroului nr. 23.

5. A notat reclamantul că la 21 ianuarie 2022, a depus o cerere de chemare în judecată la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, solicitând anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 638ef. din 30 decembrie 2021 „Cu privire la sancționarea disciplinară a șefului adjunct al Secției urmărire penală a Inspectoratului de poliție Botanica al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, comisar Octavian Marian”, ca fiind ilegal, totodată fiind înaintată și o cerere privind suspendarea executării ordinului dat, până la examinarea contestărilor care se referă la ilegalitatea actului administrativ menționat.

6. Potrivit art. 171 alin. (4) din Codul administrativ, dacă se depune o cerere de suspendare a executării actului administrativ individual, acesta poate fi executat doar după soluționarea cererii respective. La caz, a depus cerere de suspendare a executării ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 638ef. din 30 decembrie 2021, care încă nu a fost soluționată de către instanța de judecată, respectiv, acesta nu poate fi executat. Or, depunerea cererii de suspendare a executării ordinului are ca efect stoparea executării acestuia. În consecință, înaintând cererea de suspendare a executării ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 638ef. din 30 decembrie 2021, nu are obligația executării acestuia, până la examinarea cererii indicate.

7. Reclamantul a comunicat că la 21 ianuarie 2022, a mai depus o cerere de chemare în judecată privind anularea ordinului Inspectoratului de Poliție Botanica al Direcției de Poliție a municipiului Chișinău nr. 30 din 07 decembrie 2021 „Privind aprobarea Listei cu birourile de serviciu și angajații repartizați în aceste birouri în cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica al DP mun. Chișinău”, fiind solicitată totodată și suspendarea executării ordinului dat, până la examinarea contestărilor care se referă la ilegalitatea actului administrativ menționat.

8. Cererea de suspendare nu a fost soluționată de către instanța de judecată, respectiv, ordinul contestat nu poate fi executat, depunerea cererii de suspendare a executării ordinului având ca efect stoparea executării acestuia. În consecință, până la examinarea cererii de suspendare, nu are obligația executării ordinului nr. 30 din 07 decembrie 2021.

9. Prin urmare, reclamantul Marian Octavian consideră că nu a încălcat prevederile art. 26 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului și ale pct. 7 subpct. 19) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, întrucât nu avea obligația executării pct. 2 din Ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 638ef din 30 decembrie 2021. Respectiv, nu a comis abatere disciplinară și nu putea fi sancționat disciplinar.

10. Pentru a atrage un funcționar public la răspundere disciplinară este necesară întrunirea unor condiții: 1) persoana trasă la răspundere trebuie să dețină calitatea de funcționar public; 2) respectivul funcționar să fi săvârșit o abatere disciplinară prescrisă de lege; 3) fapta ilicită să producă un rezultat periculos; 4) să existe o legătură de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul socialmente periculos. Răspunderea disciplinară poate fi angajată numai dacă sunt întrunite toate elementele constitutive ale abaterii, iar, absența oricăreia dintre ele face ca abaterea și, pe cale de consecință, răspunderea să nu poată exista. Potrivit pct. 75.5 al Hotărârii Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017 cu privire la aprobarea „Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne”, proiectul ordinului și al încheierii urmează să conțină concluziile referitoare la rezultatele anchetei de serviciu, indicându-se consecințele faptei comise. În speță, în urma acțiunilor lui, nu a fost produs careva rezultat periculos, iar, în ordinul contestat nici nu se regăsește o asemenea informație, prin urmare, nu putea fi atras la răspundere disciplinară. Contrar celor menționate, prin ordinul contestat, în mod ilegal a fost sancționat disciplinar cu retrogradare din funcție.

11. Totodată, reclamantul a subliniat că, componența comisiei de disciplină a fost constituită contrar prevederilor art. 59 alin. (4) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și pct. 10 din Regulamentul cu privire la comisia de disciplină aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009. În comisia de disciplină care a efectuat ancheta de serviciu, nu a fost inclus, în mod obligatoriu, un reprezentant al organului sindical din cadrul Inspectoratului General al Poliției sau un reprezentant desemnat prin votul majorității funcționarilor publici din cadrul Inspectoratului General al Poliției.

12. A mai invocat Marian Octavian că, deși în acțiunile sale nu există careva abateri disciplinare, totuși, Inspectoratul General al Poliției nu a argumentat într-o manieră clară și elocventă sancțiunea aplicată sub formă de retrogradare din funcție, or, în aceste circumstanțe rezultă că individualizarea sancțiunii a fost desfășurată superficial, iar sancțiunea este una disproporționată. Retrogradarea din funcție se aplică, de obicei, pentru abateri de mare gravitate, adică mai grave decât cele pentru care i se poate aplica avertisment, mustrare sau mustrare aspră, sau pentru săvârșirea repetată a unei abateri (fapte) care anterior a fost sancționată mai blând sau chiar a rămas nesancționată. Din ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 55ef. din 04 februarie 2022, se constată că nu a fost motivată individualizarea pedepsei aplicate.

13. De asemenea, de către Inspectoratul General al Poliției au fost neglijate poziția și explicațiile reclamantului și anume că, a fost depusă cerere de suspendare a executării ordinului nr. 638ef. din 30 decembrie 2021, care nu a fost soluționată de instanța de judecată, respectiv acesta nu poate fi executat în temeiul art. 171 alin. (4) Cod administrativ.

14.În circumstanțele expuse, reclamantul consideră că ordinul de sancționare disciplinară urmează a fi anulat, cu restabilirea sa în funcția de șef adjunct al Secției urmărire penală a Inspectoratului de poliție Botanica al Direcției de Poliție a mun. Chișinău a Inspectoratului General al Poliției. Odată cu transferul ilegal din funcția deținută în funcția de ofițer superior de urmărire penală al Secției urmărire penală a Inspectoratului de poliție Râșcani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, salariul acestuia s-a diminuat considerabil. Respectiv, odată cu anularea ordinului nr. 55ef. din 04 februarie 2022, instanța de judecată urmează să oblige Inspectoratul General al Poliției să emită actul administrativ individual privind compensarea diferenței de salariu pe care nu l-a primit în legătura cu transferul ilegal la altă muncă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE FOND

15.Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, prin hotărârea din 22 decembrie 2022 a respins acțiunea depusă de către Marian Octavian. (f.d.138, vol. I)

16.Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel, în termen, la 23 decembrie 2022 de către Marian Octavian. (f.d.141, vol.I)

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

17.Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 06 decembrie 2023 a respins apelul declarat de Marian Octavian împotriva hotărârii din 22 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani. (f.d. 200, 201-223, vol.I)

18.Curtea de Apel Chișinău, în temeiul art. 5, 56, 58, 59 alin. (1)-(3) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pct. 48, 64, 75 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017, a concluzionat că ordinul de sancționare disciplinară este legal în fond, emis cu respectarea condițiilor de valabilitate stabilite de lege, este motivat și conține informații obligatorii impuse de lege.

19. În acest context a reținut că materialele cauzei demonstrează cert faptul că Marian Octavian, a refuzat executarea și îndeplinirea ordinului Inspectoratului de Poliție Botanica al Direcției de Poliție a municipiului Chișinău nr. 30 din 07 decembrie 2021 și punctului 2 al Ordinului nr. 638ef. din 30 decembrie 2021, potrivit căruia în termen de 3 zile din momentul aducerii la cunoștință a ordinului prenotat, urma să se conformeze cerințelor Ordinului șefului Inspectoratului de poliție Botanica nr.30/2021 și să preia în scopul exercitării atribuțiilor de serviciu-funcționale biroul nr.14 din sediul subdiviziunii în care activează, cu predarea biroului nr. 23. Prin urmare, de către reclamant au fost comise abateri disciplinare, or, acesta fiind

funcționar public cu statut special, urma să întreprindă toate măsurile prevăzute de lege în vederea respectării prevederilor actelor normative.

20. Curtea de Apel Chișinău a considerat că prima instanță întemeiat a dat o apreciere critică alegațiilor reclamantului, potrivit căreia nu era obligat să execute ordinul Inspectoratului de Poliție Botanică al Direcției de Poliție a mun. Chișinău nr. 30 din 07 decembrie 2021 și pct. 2 al Ordinului nr. 638ef. din 30 decembrie 2021, ținând cont de faptul că acestea au fost contestate în instanța de judecată, fiind solicitată concomitent și suspendarea acestora, deoarece în conformitate cu art. 171 alin. (1) din Codul administrativ, actele administrative individuale se execută conform prevederilor prezentului titlu, dacă alte legi nu conțin reglementări derogatorii.

21. Totodată, alin. (4) și (5) ale aceluiași articol prevăd că, actele administrative individuale sunt executorii din momentul survenirii obligativității lor, cu excepția cazului când executarea lor este suspendată prin decizia autorităților publice sau act judecătoresc de dispoziție. Dacă se depune o cerere de suspendare a executării actului administrativ individual, acesta poate fi executat doar după soluționarea cererii respective. În cazurile stabilite de lege, suspendarea executării actului administrativ individual survine prin depunerea unei cereri prealabile sau acțiuni în judecată prin care se contestă actul administrativ individual.

22. Prin urmare, reclamantul Marian Octavian urma să execute ordinul de sancționare, iar ulterior, în caz de dezacord cu acesta, era în drept să îl conteste în instanța de judecată, ținând cont de faptul că cererile prealabile depuse de către ultimul au fost respinse ca neîntemeiate.

23. În același context, Curtea de Apel Chișinău a considerat justă constatarea instanței de fond, potrivit căreia, Ordinul Inspectoratului de Poliție Botanică al Direcției de Poliție a mun. Chișinău nr. 30 din 07 decembrie 2021, nu reprezintă un act administrativ individual, care poate fi supus controlului judecătoresc și, deși ordinul enunțat supra, reprezintă o măsură oficială, care emană de la o autoritate publică, totuși, acesta nu reglementează un caz individual în domeniul dreptului public, nu produce nemijlocit efecte juridice în exterior și nu se extinde nemijlocit asupra drepturilor unei persoane concrete, corespunzător, reprezintă un act ce ține de organizarea și managementul intern al instituției, act care nu poate fi contestat în procedura contenciosului administrativ. Aceluiași regim sunt supuse și prevederile pct. 2) al ordinului nr. 638ef. din 30 decembrie 2021.

24. Subsecvent, reieșind din norma juridică statuată la art. 26 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, pct. 7 subpct. 19) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Marian Octavian urma să se conformeze indicațiilor superiorilor și să îndeplinească indicațiile ce țin de organizarea internă a subdiviziunii unde activa.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

25. Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs Marian Octavian, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu adoptarea unei noi decizii privind admiterea acțiunii.

26. În motivarea recursului Marian Octavian a invocat prevederile art. 245¹, alin. (1), lit. d) din Codul administrativ, menționând că instanța de apel a comis erori la alegerea normelor aplicabile și în final a adoptat o decizie ilegală.

27. Recurentul a susținut că instanța de apel, în urma stabilirii incomplete a circumstanțelor de fapt ale cauzei, eronat a concluzionat că era obligat să execute ordinele nr. 638ef. din 30 decembrie 2021 și nr. 30 din 07 decembrie 2021, or, înaintând cereri de suspendare a executării ordinelor, nu avea obligația executării acestora, până la examinarea cererilor indicate, depunerea cererilor de suspendare a executării ordinelor având ca efect stoparea executării acestora.

28. Prin urmare, controlul de către instanța de recurs a aplicării corecte a normelor de drept material impune în mod obligatoriu și verificarea corectitudinii de stabilire a obiectului probațiunii. Instanța de recurs urmează să compare ipoteza normei juridice puse la baza deciziei cu circumstanțele de fapt stabilite de instanțele inferioare. Stabilirea incompletă de către instanțele de fond și apel a circumstanțelor de fapt care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei are ca efect aplicarea eronată a normei de drept material și, prin urmare, duce la casarea deciziei instanței de apel. La caz, decizia instanței de apel nu poate fi considerată decât ca fiind vădit arbitrară, prin ce au fost încălcate drepturile recurentului garantate de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

29. Marian Octavian a evidențiat că este absolut arbitrară motivarea instanței de apel precum că urma să execute ordinul nr. 638ef. din 30 decembrie 2021, iar, ulterior, în caz de dezacord cu acesta, era în drept să îl conteste în instanța de judecată, ținând cont de faptul că cererile prealabile au fost respinse ca neîntemeiate. Or, aceste concluzii ale instanței nu au suport legal, potrivit art. 171 alin. (4) din Codul administrativ, dacă se depune o cerere de suspendare a executării actului administrativ individual, acesta poate fi executat doar după soluționarea cererii respective.

30. La 30 mai 2024 Inspectoratul General al Poliției a depus referință la recursul înaintat de către Marian Octavian, solicitând respingerea ca fiind neîntemeiat, menționând că decizia contestată a fost emisă în conformitate cu normele legale, iar argumentele invocate în recurs sunt neîntemeiate.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

31. Art. 244, alin. (1) din Codul administrativ stabilește că:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs”.

32. Art.245 din Codul administrativ prevede următoarele:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

33. Art. 245¹, alin. (1), lit. d) din Codul administrativ, reglementează că:

„(1) Recursul este admis dacă: hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.”

34. Art. 246, alin. (1) din Codul administrativ statuează că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.”

35. Art. 246, alin. (2) , lit. h) din Codul administrativ, reglementează că:

„(1) Recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

36. Referitor la termenul de declarare a recursului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată public la 06 decembrie 2023. Conform extrasului din poșta electronică a Curții de Apel Chișinău, decizia motivată a fost notificată recurentului la 12 martie 2024. (f.d.224, vol.I)

Recursul motivat a fost depus de către Marian Octavian la 10 mai 2024.

În asemenea circumstanțe completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal.

37. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

38. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În

consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

40. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recursul depus de Marian Octavian, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

41. Marian Octavian, în susținerea recursului a indicat temeiul de admisibilitate prevăzut la art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ.

42. Referitor temeiul menționat, completul de judecată relevă că noțiunea de „hotărâre arbitrară” este definită prin raportare la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și la explicațiile din nota informativă a Legii nr. 246/2023. O hotărâre este considerată arbitrară atunci când nu are nicio bază juridică în dreptul intern, nu stabilește legătura între faptele cauzei, legea aplicabilă și soluția adoptată sau este rezultatul unei erori de fapt ori de drept pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o. De asemenea, intră în această categorie hotărârile pronunțate cu bună știință contrar legii, în special în cazul normelor imperative care nu oferă judecătorului marjă de apreciere. Arbitrarietatea presupune o încălcare evidentă și gravă a legalității, iar nu o simplă eroare de judecată. În astfel de cazuri, hotărârea reprezintă o denegare a justiției și afectează fundamental echitatea procedurii.

43. Pe de altă parte, sintagma „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor” presupune că hotărârea se sprijină pe o evaluare eronată și evident nejustificată a probatoriului, iar această evaluare a fost decisivă pentru soluția adoptată. Nu orice greșală în aprecierea probelor atrage admiterea recursului, ci doar acea eroare care este evidentă pentru un profesionist și nu poate fi explicată rațional. Pentru ca recursul să fie admis în temeiul art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, este necesar ca partea care atacă hotărârea să demonstreze în mod clar existența unei asemenea erori și caracterul ei determinant asupra soluției.

44. În lipsa unor argumente din care să rezulte că hotărârea contestată a fost pronunțată cu încălcarea unei norme imperative sau că soluția se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, recursul nu poate fi admis.

45. Așadar, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul depus de Marian Octavian conține obiecții de fapt și de drept, care au fost analizate minuțios de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător.

46. Criticile recurentului, astfel cum sunt formulate, nu se circumscriu niciunuia dintre temeiurile de admisibilitate ale recursului prevăzute de art. 245¹ din Codul administrativ și, prin urmare, nu sunt apte să influențeze admisibilitatea acestuia.

47. În acest sens recursul depus de către Marian Octavian nu susține filtrul admisibilității.

48. Pe latura procesuală a recursului, completul mai reține că argumentarea recursului se rezumă în esență la reluarea tezelor de fond, fără o individualizare clară a motivelor de admisibilitate prevăzute limitativ de art. 245¹ din Codul administrativ. Chiar și trecând peste această deficiență și analizând pe fond, criticile se dovedesc nefondate pentru rațiunile expuse.

49. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

50. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

51. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

52. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

53. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

54. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a

se vedea hotărârile CtEDO Golder c. Regatul Unit, 1975, §38; Stanev c. Bulgariei [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO Luordo c. Italiei, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO Levages Prestations Services c. Franței, 1996, §45). Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO Botten c. Norvegiei, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO Helmers c. Suediei, 1991, §31, 36).

55. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de către Marian Octavian.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ana Cucerescu